

garnes verksamhet, än på Riksbankens rörelse; och Utskottet anser sig, på grund af hvad sålunda blifvit anfördt, böra hemställa,
att ifrågavarande motion lemnas utan afseende.

Stockholm den 27 April 1868.

Fredrik Alexander Funck.

N:o 2.

Ank. till Riksd. Kansli d. 27 April 1868, kl. 7 e. m.

Memorial, med förslag till ansvarighetslag för Riksdagens Fullmäktige i Riksgälds-kontoret.

I följd af de, genom antagande af ny Riksdags-ordning, inträdda förändrade förhållanden, hafva åtskilliga förändringar blifvit nödiga i hittills gällande ansvarighetslag för Fullmäktige i Riksgälds-kontoret af den 10 Juni 1841, och sådana påkallas ytterligare deraf, att ansvarsbestämmelserna i nämnda lag i hufvudsakliga delar afvika från hvad i den år 1864 antagna nya Strafflagen är stadgadt rörande ansvar för embetsbrott af Statens embets- och tjänstemän i allmänhet. Af sådan anledning har Stats-Utskottet ansett nödigt att ny ansvarighetslag för bemälda Fullmäktige utarbetas, för att till Riksdagens antagande framläggas, och för detta ändamål begärt sammanträde med Lag-Utskottet, jemlikt 47 § Riksdags-ordningen.

Sammansatta Utskottet, som derefter förehaft ifrågavarande ärende till behandling, har dervid funnit, att de fel och förbrytelser, som omförmälas i 1, 2, 3, 4, 5, 6 och 7 §§ af berörda ansvarighetslag, alla äro af sådan beskaffenhet, att allmänna lagens ansvarsbestämmelser kunna jemväl derå tillämpas. Föreskrifterna i 9 § af ansvarighetslagen hafva lämpligast sin plats i det särskilda reglementet för Riksgälds-kontoret, der de också redan återfinnas; hvarjemte öfverträdelser af dessa

föreskrifter likaledes äro hänförliga under straffbestämmelserna i allmänna lagen; Och hvad angår det stadgande om afdrag å arfvodet, såsom påföljd för uteblifvande från sammanträde, som 8 § innehåller, så synes detsamma kunna uteslutas från lagen och öfverflyttas till reglementet, om det eljest anses erforderligt. Jemte straffbestämmelser för särskilda embetsbrott, innehåller 25 Kap. Strafflagen i

§ 16. »Begår embetsman uppsåtligen, på annat sätt, än förut sagdt är, förbrytelse i sitt embete, för egen fördel, eller för att annan gynna eller skada, eller eljest till kränkning af allmän eller enskild rätt eller säkerhet, eller underlåter embetsman uppsåtligen, i afsigt som sagd är, sin embetspligt; varde afsatt och, om brottet det förtjenar, tillika förklarad ovärdig att i rikets tjenst vidare nyttjas: var det af förhastande, som embetsmannen sig förgick, och kom deraf ingen eller ringa skada; då må till böter eller mistning af embete på viss tid dömas.»

§ 17. »Visar embetsman vårdslöshet, försummelse, oförstånd eller oskicklighet i sitt embete, och är ej särskildt ansvar derå satt; straffes med böter eller mistning af embetet på viss tid. Äro omständigheterna synnerligen försvårande; må till afsättning dömas.»

Då nu Utskottet, såsom redan är nämndt, anser dessa stadganden fullt tillämpliga i fråga om fel och förbrytelser, som af Fullmäktige i Riksgälds-kontoret i utöfningen af denna deras befattning kunna begås, och den i hittills gällande ansvarighetslag omfattade åsigt, att sådana fel och förbrytelser, i vissa fall, vore att anse såsom fel af syssloman emot hufvudman, torde böra öfvergifvas, skulle särskild ansvarighetslag icke vara erforderlig, så vida det icke kunde anses tvifvelaktigt, huruvida föreskriften i 22 § af 25 Kap. Strafflagen, angående de i samma Kapitel meddelade ansvarsbestämmelsers tillämpning jemväl i afseende på andra, än Statens embets- och tjenstemän, må antagas gälla äfven nu omnämnda af Riksdagen utsedde funktionärer. För att undvika all tvekan i detta afseende, har Utskottet trott det vara behöfligt, att i särskild ansvarighetslag intaga stadganden i nyss omförmälda syftning; hvarjemte i samma lag äfven lära böra bibehållas nuvarande föreskrifter rörande befogenheten att förordna om eller väcka åtal, samt hvarest sådant bör utföras; Och får Utskottet alltså föreslå,

att Riksdagen måtte, för sin del, med upphäfvande af ansvarighetslagen för Rikets Ständers Fullmäktige i Riksgäldskontoret af den 10 Juni 1841, besluta följande

Ansvarighetslag för Riksdagens Fullmäktige i Riksgälds-kontoret.

§ 1.

Öfverträder eller eftersätter Fullmäktig de pligter, honom i sådan egenskap åligga enligt Rikets grundlagar, det för Riksgälds-kontoret gällande reglemente, eller de särskilda föreskrifter, Riksdagen meddelat, eller förbryter han sig eljest i utöfningen

ningen af sin befattning, straffes därför så, som i allmän lag om brott af embetsmän för hvarje fall stadgad är; svare ock till skadestånd.

§ 2.

Riksdagen eller dess Revisorer ege förordna om åtal för förbrytelse, som i § 1 sagd är. Det åtal skall af Riksdagens Justitie-ombudsman anställas. Yppas anledning till sådant åtal under tid, då Riksdag eller dess Revisorer icke äro församlade, ege ock då Justitie-ombudsmannen att utan särskildt förordnande det åtal väcka. Fullmäktig, som varder under åtal ställd, afhålle sig från utöfningen af sin befattning intilldess målet blifvit genom laga kraft egande utslag afgjordt.

§ 3.

Kongl. Maj:ts och Rikets Svea Hofrätt vare laga domstol att åtal enligt denna lag upptaga och afdöma.

Den, som med Hofrättens utslag icke åtnöjes, ege att deröfver hos Kongl. Maj:t i Dess Högsta Domstol anföra besvär å tid och i den ordning, som för fullföljd af underdånig talan i brottmål i allmänhet stadgad är.

Stockholm den 27 April 1868.

Arvid Faxæ.
